

KONVENCIJA PAR TIESAS IZVĒLES LĪGUMIEM

Konvencijas puses

vēlmē veicināt starptautisko tirdzniecību un ieguldījumus, paaugstinot tiesisko sadarbību,

ticot, ka šādu sadarbību iespējams veicināt, ieviešot vienotus noteikumus par tiesu piekritību un ārvalstu tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās,

ticot, ka šādai paaugstinātai sadarbībai jo īpaši nepieciešams starptautisks tiesiskais regulējums, kas sniedz noteiktību un nodrošina komercdarījumos iesaistīto pušu noslēgto ekskluzīvo tiesas izvēles līgumu efektivitāti, kā arī regulē to tiesas spriedumu atzīšanu un izpildi, kas pieņemti ar šādiem līgumiem pamatotos tiesas procesos,

ir nolēmušas noslēgt šo Konvenciju un ir vienojušās par šādiem noteikumiem.

I NODAĻA – PIEMĒROŠANAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants Piemērošanas joma

1. Konvenciju piemēro starptautiskās lietās par ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem, kas noslēgti civillietās un komercietās.

2. Konvencijas II nodaļā lieta ir uzskatāma par starptautisku, ja pušu dzīvesvieta neatrodas vienā Konvencijas līgumslēdzējā valstī un pušu attiecības un visi ar strīdu saistītie jautājumi, neskatoties uz izvēlēto tiesu, nav saistīti tikai ar vienu valsti.

3. Konvencijas III nodaļā lieta ir uzskatāma par starptautisku, ja ir nepieciešama ārvalsts tiesas nolēmuma atzīšana vai izpilde.

2. pants Izņēmumi no piemērošanas jomas

1. Konvenciju nepiemēro ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem,

a) kuros viena puse ir fiziska persona, kas rīkojas galvenokārt personīgu, ģimenes vai ar mājsaimniecību saistītu interešu dēļ (patērētājs);

b) kas skar darba līgumus, tostarp koplīgumus.

2. Konvenciju nepiemēro šādiem jautājumiem:

a) fizisku personu statusam un rīcībspējai;

b) uzturēšanas pienākumiem;

c) citiem ģimenes tiesību jautājumiem, tostarp laulāto mantisko attiecību režīmiem un citām tiesībām vai pienākumiem, kas izriet no laulībām vai līdzīgām attiecībām;

- d) testamentiem un mantošanai;
- e) maksātnespējai, izlīgumam un citiem līdzīgiem jautājumiem;
- f) pasažieru un preču pārvadājumiem;
- g) jūras piesārņošanai, atbildības ierobežošanai jūras prasībās, vispārējai avārijai un vilkšanai tauvā avārijas gadījumā un glābšanai;
- h) antimonopola (konkurences) jautājumiem;
- i) atbildībai par kodolpostījumiem;
- j) fiziku personu vai to vārdā celtām prasībām saistībā ar miesas bojājumiem;
- k) prasībām par materiālam īpašumam nodarītiem zaudējumiem, kas izriet no neatļautas darbības nevis no līgumattiecbām;
- l) lietu tiesībām uz nekustamu īpašumu un nekustama īpašuma nomai;
- m) lietām par juridisku personu statusu vai likvidāciju, kā arī jautājumiem par juridisko personu orgānu lēmumu spēkā esamību;
- n) jautājumiem par intelektuālā īpašuma tiesību, kas nav autortiesības un blakustiesības, spēkā esamību;
- o) intelektuāla īpašuma tiesību, kas nav autortiesības un blakustiesības, pārkāpumiem, izņemot gadījumus, kad prasība par tiesību pārkāpumu ir celta, pamatojoties uz pušu starpā noslēgta līguma pārkāpumu, vai to varēja celt par šā līguma pārkāpumu;
- p) jautājumiem par publisko reģistru ierakstu spēkā esamību.

3. Neatkarīgi no 2. punkta Konvencija ir piemērojama lietām, kurās kāds no jautājumiem, kas saskaņā ar minēto punktu ir izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, rodas tikai kā sākotnējs jautājums, nevis kā prasības priekšmets. Viens pats fakts, ka puse aizstāvības nolūkā atsaucas uz jautājumu, kas saskaņā ar 2. punktu ir izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, nenozīmē, ka Konvencija šīs lietas izskatīšanai nav piemērojama, ar noteikumu, ka šis jautājums nav prasības priekšmets.

4. Konvenciju nepiemēro šķīrējtiesu un līdzīgiem procesiem.

5. Lieta nav izslēgta no Konvencijas piemērošanas jomas, ja lietas puse ir valsts, tostarp valdība, valdības aģentūra vai jebkura cita persona, kas rīkojas valsts vārdā.

6. Nekas šajā Konvencijā neietekmē valstu vai starptautisko organizāciju privilēģijas un imunitāti ne tikai attiecībā uz pašām valstīm vai starptautiskajām organizācijām, bet arī attiecībā uz to īpašumiem.

3. pants Ekskluzīvs tiesas izvēles līgums

Šajā Konvencijā:

a) „ekskluzīvs tiesas izvēles līgums” nozīmē līgumu, ko atbilstoši c) apakšpunkta prasībām noslēgušas divas vai vairākas puses un kurā saistībā ar šīm tiesiskajām attiecībām radušos strīdu risināšanai izvēlētas vienas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas vai viena vai vairākas īpašas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas, tādējādi izslēdzot jebkuras citas tiesas jurisdikciju;

b) tiesas izvēles līgumu, kurā izvēlētas vienas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas vai viena vai vairākas īpašas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas, uzskata par ekskluzīvu, ja vien puses viennozīmīgi nav norādījušas uz pretējo;

c) ekskluzīvu tiesas izvēles līgumu slēdz vai fiksē:

i) rakstveidā vai

ii) ar citu komunikācijas līdzekļu palīdzību, kas atveido informāciju tā, ka pēc tam tā ir pieejama, lai uz to varētu atsaukties;

d) ekskluzīvu tiesas izvēles līgumu, kas ir kāda cita līguma sastāvdaļa, uzskata par neatkarīgu līgumu attiecībā pret pārējiem pamatlīguma noteikumiem. Ekskluzīva tiesas izvēles līguma spēkā esamību nevar apstrīdēt, pamatojoties tikai uz to, ka pamatlīgums nav spēkā.

4. pants Citas definīcijas

1. Šajā Konvencijā „spriedums” nozīmē jebkuru tiesas nolēmumu par lietu pēc būtības, neatkarīgi no tā nosaukuma, tostarp arī dekrētu vai rīkojumu, kā arī tiesas (tostarp tiesas ierēdņa) lēmumu par izmaksu vai izdevumu konstatēšanu, ar noteikumu, ka šī konstatēšana ir saistīta ar nolēmumu par lietu pēc būtības, ko iespējams atzīt un izpildīt saskaņā ar Konvenciju. Pagaidu nodrošinājuma pasākums nav spriedums.

2. Šajā Konvencijā jebkuras vienības vai personas, kas nav fiziska persona, dzīvesvieta ir tā valsts,

a) kurā atrodas tās statūtos noteiktā atrašanās vieta,

b) saskaņā ar kuras tiesību aktiem tā ir dibināta vai izveidota,

c) kurā atrodas tās galvenā pārvaldes institūcija vai

d) kurā tā veic galveno uzņēmējdarbību.

II NODAĻA – JURISDIKCIJA

5. pants Izvēlētais tiesas jurisdikcija

1. Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesai vai tiesām, kas norādītas ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā, ir jurisdikcija lemt par strīdu, uz kuru šis līgums attiecas, ja vien līgums saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem nav atzīstams par spēkā neesošu.

2. Tiesa, kurai lieta ir piekritīga saskaņā ar 1. punktu, neatsakās to izskatīt, pamatojoties uz to, ka strīda izskatīšana ir piekritīga citas valsts tiesai.

3. Iepriekšējie punkti neietekmē noteikumus –

- a) par piekritību saistībā ar lietas būtību vai prasības summu;
- b) par iekšējo piekritības sadalījumu starp Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesām. Tomēr, ja izvēlētā tiesa pēc saviem ieskatiem var lemt par lietas nodošanu citai tiesai, ir pienācīgi jāņem vērā pušu izvēle.

6. pants Neizvēlētas tiesas pienākumi

Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, kas nav līgumā norādītā tiesa, pārtrauc vai izbeidz tās lietas izskatīšanu, uz kuru attiecas ekskluzīvs tiesas izvēles līgums, izņemot

- a) ja līgums nav spēkā saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesa līgumā ir izvēlēta;
- b) ja puse nebija tiesīga noslēgt šo līgumu saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesā prasība ir iesniegta;
- c) līguma piemērošana būtu acīmredzami netaisnīga vai acīmredzami pretēja tās valsts sabiedriskajai kārtībai, kuras tiesā prasība ir iesniegta;
- d) izņēmuma kārtā īpašu iemeslu dēļ, kurus puses nav spējīgas ietekmēt, līgumu nav iespējams saprātīgi izpildīt; vai
- e) izvēlētā tiesa ir atteikusi lietas izskatīšanu.

7. panta Pagaidu nodrošinājuma pasākumi

Konvencija neregulē pagaidu nodrošinājuma pasākumus. Konvencija nepieprasa un nenovērš pagaidu nodrošinājuma pasākumu piemērošanu, atteikšanu vai izbeigšanu, ko veic līgumslēdzējas valsts tiesa, un neietekmē ne puses tiesības pieprasīt, ne tiesas tiesības lemt par šādu pasākumu piemērošanu, atteikšanu vai izbeigšanu.

III NODAĻA – ATZĪŠANA UN IZPILDE

8. pants Atzīšana un izpilde

1. Spriedumu, ko pasludinājusi Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, kas norādīta ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā, atzīst un izpilda citās Konvencijas līgumslēdzējās valstīs saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem. Atzīšanu un izpildi var atteikt, tikai pamatojoties uz Konvencijā norādītajiem iemesliem.

2. Neierobežojot tiesības veikt tādu pārskatīšanu, kas ir nepieciešama, lai piemērotu šīs nodaļas noteikumus, izcelsmes valsts tiesas pasludinātā sprieduma pārskatīšanu pēc būtības neveic. Tiesai, kurai iesniegts izpildes pieteikums, ir saistoši izcelsmes valsts tiesas konstatētie fakti, ar kuriem tā pamatojusi savu jurisdikciju, ja vien spriedums nav pasludināts aizmuguriski.

3. Spriedumu atzīst tikai tad, ja tas ir spēkā izcelsmes valstī, un to izpilda tikai tad, ja tas ir izpildāms izcelsmes valstī.

4. Atzīšanu un izpildi var atlikt vai atteikt, ja spriedumu pārskata izcelsmes valstī vai nav beidzies parastais sprieduma pārskatīšanas pieteikuma iesniegšanas termiņš. Atteikums neaizliedz vēlāk no jauna iesniegt sprieduma atzīšanas vai izpildes pieteikumu.

5. Šo pantu piemēro arī spriedumam, ko pasludinājusi Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, kurai saskaņā ar 5. panta 3. punktu tās pašas Konvencijas līgumslēdzējas valsts ietvaros lietu ir nodevusi izvēlētā tiesa. Tomēr, ja izvēlētā tiesa bija tiesīga pēc saviem ieskatiem lemt par lietas nodošanu citai tiesai, var atteikt sprieduma atzīšanu vai izpildi pret to pusi, kas izcelsmes valstī tam paredzētajā termiņā iebilda pret lietas nodošanu.

9. pants Atzīšanas un izpildes atteikums

Atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja:

a) līgums nebija spēkā saskaņā ar izvēlētās tiesas valsts tiesību aktiem, ja vien izvēlētā tiesa nav konstatējusi, ka līgums ir spēkā esošs;

b) puse nebija tiesīga noslēgt līgumu saskaņā ar atzīšanas vai izpildes pieteikumu saņēmušās valsts tiesību aktiem;

c) dokuments, uz kura pamata sāka lietas izskatīšanas, vai tam pielīdzināms dokuments, kurā ietvertas būtiskas prasības sastāvdaļas,

i) nebija paziņots atbildētājam savlaicīgi un tā, lai viņš varētu sagatavoties aizstāvībai, ja vien atbildētājs neieradās izcelsmes valsts tiesā un nepiedalījās lietas izskatīšanā, neapstrīdot minēto paziņošanu ar noteikumu, ka izcelsmes valsts tiesību aktos šāda apstrīdēšana ir paredzēta, vai

ii) atzīšanas vai izpildes pieteikumu saņēmušajā valstī bija paziņots atbildētājam tādā veidā, kas nav savienojams ar šajā valstī pastāvošajiem dokumentu piegādes pamatprincipiem;

d) spriedums panākts procesuālas krāpšanas rezultātā;

e) atzīšana vai izpilde būtu acīmredzami nesavienojama ar pieteikumu saņēmušās valsts sabiedrisko kārtību, tostarp arī situācijās, kad īpašie procesa veidi, kuru rezultātā pieņemts spriedums, ir nesavienojami ar šīs valsts procedurālā taisnīguma pamatprincipiem;

f) spriedums ir pretrunā ar spriedumu, ko pieteikumu saņēmušās valsts tiesa pasludinājusi strīdā starp tām pašām pusēm, vai

g) spriedums ir pretrunā ar agrāku spriedumu, kas pieņemts citā valstī lietā starp tām pašām pusēm un par to pašu prasību, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai pieteikumu saņēmušajā valstī.

10. pants Iepriekš izlemjami jautājumi

1. Gadījumos, kad jautājums, kas saskaņā ar 2. panta 2. punktu vai 21. pantu izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, rodas kā iepriekš izlemjams jautājums, lēmumu šajā jautājumā neatzīst un neizpilda saskaņā ar Konvenciju.

2. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja spriedums pamatojas uz lēmumu par jautājumu, kas saskaņā ar 2. panta 2. punktu izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, taču tikai tajā apjomā, uz ko attiecas iepriekšminētais jautājums.

3. Tomēr attiecībā uz lēmumu par intelektuālā īpašuma tiesību, kas nav autortiesības vai blakustiesības, spēkā esamību sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt vai atlikt saskaņā ar iepriekšējo punktu tikai tad, ja

a) šis lēmums ir pretrunā ar kompetentas iestādes spriedumu vai lēmumu šajā jautājumā, kas pieņemts valstī, saskaņā ar kuras tiesību aktiem intelektuālā īpašuma tiesība ir radusies, vai

b) minētajā valstī tiek izskatīta lieta par šo intelektuālā īpašuma tiesību spēkā esamību.

4. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja spriedums pamatojas uz lēmumu par jautājumu, kas saskaņā ar 21. pantu izslēgts no Konvencijas piemērošanas jomas, taču tikai tajā apjomā, uz ko attiecas iepriekšminētais jautājums.

11. pants Zaudējumu atlīdzība

1. Sprieduma atzīšanu vai izpildi var atteikt, ja piespriedā atlīdzība, tostarp arī izņēmuma vai vindikatīva atlīdzība, nekompensē puses patiesos zaudējumus vai nodarīto kaitējumu.

2. Tiesai, kurai iesniegts pieteikums, ņem vērā, vai un kādā apmērā izcelsmes valsts tiesas piespriedā atlīdzība par zaudējumiem sedz tiesāšanas izdevumus.

12. pants Izlīgumi (transactions judiciaires)

Izlīgumu (*transactions judiciaires*), ko apstiprinājusi ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā norādīta Konvencijas līgumslēdzēja valsts tiesa vai kas noslēgts šādā tiesā lietas izskatīšanas gaitā un kas ir izpildāms tādā pašā veidā kā izcelsmes valsts tiesas spriedums, izpilda saskaņā ar Konvenciju tāpat kā spriedumu.

13. pants Iesniedzamie dokumenti

1. Puse, kas pieprasa atzīšanu vai izpildi, iesniedz:

a) pilnīgu un apstiprinātu sprieduma kopiju;

b) ekskluzīvo tiesas izvēles līgumu, tā apstiprinātu kopiju vai citu pierādījumu par līguma esību;

c) ja spriedums ir pieņemts aizmuguriski, oriģinālu dokumentu vai tā apstiprinātu kopiju, kas pierāda, ka pusei, par kuru pieņemts aizmugurisks spriedums, ir paziņots dokuments, uz kura pamata sāka lietas izskatīšanas, vai tam līdzvērtīgs dokuments;

d) dokumentus, kas nepieciešami, lai konstatētu, ka spriedums ir stājies spēkā vai attiecīgā gadījumā, ka tas ir izpildāms izcelsmes valstī;

e) šīs Konvencijas 12. pantā minētajā gadījumā – izcelsmes valsts tiesas apstiprinājumu, ka izlīgums vai tā daļa izcelsmes valstī ir izpildāms tādā pašā veidā kā tiesas spriedums.

2. Ja pieteikumu saņēmusī tiesa no sprieduma teksta nevar konstatēt, vai šīs nodaļas noteikumi ir ievēroti, tiesa var pieprasīt nepieciešamos dokumentus.

3. Atzīšanas vai izpildes pieteikumam var pievienot izcelsmes valsts tiesas (tostarp tiesas ierēdņa) izsniegtu dokumentu, kas atbilst Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences ieteiktajam un publicētajam formātam.

4. Ja šajā pantā minētie dokumenti nav pieprasījumu saņēmušās valsts oficiālajā valodā, tiem pievieno apstiprinātu tulkojumu, ja vien pieprasījumu saņēmušās valsts tiesību aktos nav noteikts citādi.

14. pants Procedūra

Atzīšanas procedūru, izpildes deklarāciju vai izpildes reģistrēšanu un sprieduma izpildi regulē pieprasījumu saņēmušās valsts tiesību akti, ja vien šajā Konvencijā nav noteikts citādi. Pieteikumu saņēmusī tiesa rīkojas ātri.

15. pants Nodalāmība

Sprieduma atsevišķas daļas atzīšanu vai izpildi veic, ja pieprasa tikai konkrētās daļas atzīšanu vai izpildi vai tikai daļa no sprieduma ir atzīstama vai izpildāma saskaņā ar Konvenciju.

IV NODAĻA – VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

16. pants Pārejas noteikumi

1. Konvenciju piemēro tiem ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem, kas noslēgti pēc tās stāšanās spēkā attiecībā uz to valsti, kuras tiesa ir izvēlēta.

2. Konvenciju nepiemēro procesiem, kas sākti pirms tās stāšanās spēkā attiecībā uz to valsti, kuras tiesa izskata lietu.

17. pants Apdrošināšanas un pārapirošināšanas līgumi

1. Lietas par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumiem nav izslēgtas no šīs Konvencijas piemērošanas jomas, pamatojoties uz to, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgums attiecas uz jautājumu, kuram Konvencija nav piemērojama.

2. Sprieduma atzīšanu un izpildi par atbildību saskaņā ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumu nevar ierobežot vai atteikt, pamatojoties uz to, ka atbildība saskaņā

ar šo līgumu ietver pienākumu izmaksāt atlīdzību apdrošinājuma ņēmējam vai pārapirošinājuma ņēmējam:

a) jautājumā, kam Konvencija nav piemērojama; vai

b) par zaudējumiem, kuriem varētu būt piemērojams 11. pants.

18. pants Legalizācijas prasības atcelšana

Visi dokumenti, ko nosūta vai piegādā saskaņā ar Konvenciju ir atbrīvoti no legalizācijas prasības vai jebkādām citām līdzīgām formalitātēm, tostarp arī *Apostille*.

19. pants Jurisdikciju ierobežojošas deklarācijas

Valsts var deklarēt, ka tās tiesas var atteikt strīda, kam piemērojams ekskluzīvs tiesas izvēles līgums, izskatīšanu, ja, izņemot izvēlētajās tiesas atrašanās vietu, nepastāv nekāda cita saikne starp šo valsti un pusēm vai strīdu.

20. pants Atzīšanu un izpildi ierobežojošas deklarācijas

Valsts var deklarēt, ka tās tiesas var atteikties atzīt vai izpildīt spriedumu, ko pasludinājis citas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesa, ja pušu dzīvesvieta bija pieteikumu saņēmušajā valstī un pušu attiecības, kā arī visi pārējie ar strīdu saistītie jautājumi, izņemot izvēlētajās tiesas atrašanās vietu, bija saistīti tikai ar pieteikumu saņēmušo valsti.

21. pants Deklarācijas par īpašiem jautājumiem

1. Ja valsts ir īpaši ieinteresēta nepiemērot Konvenciju kādam īpašam jautājumam, šī valsts var deklarēt, ka šim konkrētajam jautājumam tā Konvenciju nepiemēros. Valsts, kas sniedz šādu deklarāciju, nodrošina, ka deklarācija nav plašāka nekā tas ir nepieciešams, un ka šis īpašais, no piemērošanas jomas izslēgtais jautājums ir skaidri un precīzi definēts.

2. Attiecībā uz šo jautājumu Konvenciju nepiemēro –

a) līgumslēdzējā valstī, kas sniegusi deklarāciju;

b) citās Konvencijas līgumslēdzējās valstīs, ja ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā norādītas deklarāciju sniegušās valsts tiesas vai viena vai vairākas šīs valsts īpašās tiesas.

22. pants Savstarpības deklarācijas attiecībā uz neekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem

1. Konvencijas līgumslēdzēja valsts var deklarēt, ka tās tiesas atzīs un izpildīs tādu spriedumu, ko pasludinājušas citas Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas, kas norādītas tiesas izvēles līgumā, ko atbilstoši 3. panta c) apakšpunkta prasībām noslēgušas divas vai vairākas puses un kurā saistībā ar šīm tiesiskajām attiecībām radušos strīdu risināšanai izvēlētas vienas vai vairāku Konvencijas līgumslēdzēju valstu tiesas vai tiesa (neekskluzīvs tiesas izvēles līgums).

2. Ja Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kas sniegusi šādu deklarāciju, pasludinātu spriedumu ir jāatzīst vai jāizpilda citā līgumslēdzējā valstī, kas arī ir sniegusi šādu deklarāciju, spriedumu atzīst un izpilda saskaņā ar Konvenciju, ja

a) izcelsmes valsts tiesa bija norādīta neekskluzīvā tiesas izvēles līgumā;

b) šajā lietā spriedumu nav pasludinājusi neviena cita tiesa, kas varētu izskatīt lietu saskaņā ar neekskluzīvo tiesas izvēles līgumu, un neviena lieta par to pašu prasību un starp tām pašām pusēm netiek izskatīta nevienā citā šādā tiesā; kā arī

c) izcelsmes valsts tiesa bija pirmā, kurā iesniegta prasība.

23. pants Vienota interpretācija

Interpretējot Konvenciju, ņem vērā tās starptautisko raksturu un nepieciešamību veicināt tās vienotu piemērošanu.

24. pants Konvencijas darbības pārskats

Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences Ģenerālsekretariāts regulāri veiks pasākumus, lai

a) pārskatītu Konvencijas, tostarp arī deklarāciju, darbību un

b) apsvērtu Konvencijas grozījumu vēlamību.

25. pants Neunitāras tiesību sistēmas

1. Attiecībā uz Konvencijas līgumslēdzējām valstīm, kurās saistībā ar jebkuru Konvencijā skartu jautājumu pastāv divas vai vairākas tiesību sistēmas dažādās teritoriālās vienībās:

a) visas atsauces uz valsts procesuālajām tiesībām attiecīgos gadījumos ir jāsaprot, kā atsauci uz procesuālajām tiesībām, kas ir spēkā attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

b) visas atsauces uz dzīvesvietu valstī attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauci uz dzīvesvietu attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

c) visas atsauces uz valsts tiesu vai tiesām attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauci uz tiesu vai tiesām attiecīgajā teritoriālajā vienībā;

d) visas atsauces uz saistību ar valsti attiecīgos gadījumos ir jāsaprot kā atsauci uz saistību ar attiecīgo teritoriālo vienību.

2. Neatkarīgi no iepriekšējā punkta noteikumiem, Konvencijas līgumslēdzējai valstij, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma piemērot Konvenciju situācijām, kas saistītas tikai ar šādām dažādām teritoriālām vienībām.

3. Teritoriālās vienības tiesai Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kurā ir divas vai vairākas teritoriālās vienības ar dažādām tiesību sistēmām, nav pienākuma atzīt vai izpildīt citā

Konvencijas līgumslēdzējā valstī pasludinātu spriedumu tikai tāpēc, ka spriedums saskaņā ar Konvenciju ir atzīts vai izpildīts citā šīs pašas līgumslēdzējas valsts teritoriālajā vienībā.

4. Šo pantu nepiemēro reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai.

26. pants Attiecība ar citiem starptautiskiem instrumentiem

1. Konvenciju pēc iespējas interpretē saskaņā ar citiem spēkā esošiem līgumiem, kas attiecas uz Konvencijas līgumslēdzējām pusēm, neatkarīgi no tā, vai tie noslēgti pirms vai pēc šīs Konvencijas.

2. Konvencija neietekmē tās līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot pirms vai pēc šīs Konvencijas noslēgtu līgumu gadījumos, kad pušu dzīvesvieta nav Konvencijas līgumslēdzējā valstī, kas nav minētā līguma puse.

3. Konvencija neietekmē tās līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot līgumu, kas noslēgts pirms Konvencija stājās spēkā attiecībā uz šo līgumslēdzēju valsti, ja Konvencijas piemērošana būtu nesavienojama ar līgumslēdzējas valsts pienākumiem pret jebkuru valsti, kas nav šīs Konvencijas līgumslēdzēja valsts. Šo punktu piemēro arī līgumiem, ar kuriem pārskata vai aizvieto līgumu, kas noslēgts pirms šīs Konvencijas spēkā stāšanās attiecībā uz tās līgumslēdzēju valsti, izņemot attiecībā uz tiem pārskatīšanas vai aizvietošanas noteikumiem, kas rada jaunu nesaderību ar Konvenciju.

4. Konvencija neietekmē tās līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot pirms vai pēc šīs Konvencijas noslēgtu līgumu, ja to dara ar mērķi panākt Konvencijas līgumslēdzējas valsts, kas arī ir minētā līguma puse, tiesas pasludināta sprieduma atzīšanu vai izpildi. Tomēr spriedumu atzīšanas un izpildes apmērs nevar būt mazāks par to, kāds paredzēts šajā Konvencijā.

5. Konvencija neietekmē tās līgumslēdzējas valsts tiesības piemērot līgumu, kas regulē jurisdikcijas jautājumus vai sprieduma atzīšanu vai izpildi attiecībā uz īpašu jautājumu, pat ja tas noslēgts pēc šīs Konvencijas un pat tad, ja visas iesaistītās valstis ir šīs Konvencijas puses. Šo punktu piemēro tikai tad, ja Konvencijas līgumslēdzēja valsts ir sniegusi deklarāciju par līgumu, kas minēts šajā punktā. Šādas deklarācijas gadījumā, ja ekskluzīvā tiesas izvēles līgumā norādītas deklarāciju sniegušās Konvencijas līgumslēdzējas valsts tiesas vai viena vai vairākas īpašās tiesas, citām Konvencijas līgumslēdzējām valstīm nav pienākuma piemērot Konvenciju šim īpašajam jautājumam tajā jomā, kur pastāv nesaderība.

6. Konvencija neietekmē reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas, kas ir Konvencijas dalībniece, noteikumu piemērošanu neatkarīgi no tā, vai tie pieņemti pirms vai pēc Konvencijas –

a) ja nevienai no pusēm dzīvesvieta nav tādas Konvencijas līgumslēdzējas valsts teritorijā, kas nav reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībniece;

b) attiecībā uz nolēmumu atzīšanu un izpildi reģionālās ekonomiskās integrācijas organizācijas dalībvalstu starpā.

IV NODAĻA – NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

27. pants Parakstīšana, ratifikācija, pieņemšana, apstiprināšana vai pievienošanās

1. Konvenciju var parakstīt visas valstis.
2. Konvencija parakstītājvalstīm ir jāratificē, jāpieņem vai jāapstiprina.
3. Konvencijai var pievienoties visas valstis.
4. Ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās akti glabājas Konvencijas deponitārā Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijā.

28. pants Deklarācijas par neunitārām tiesību sistēmām

1. Ja valstī ir divas vai vairākas teritoriālās vienības, kurās saistībā ar jautājumiem, uz ko attiecas Konvencija, piemēro dažādas tiesību sistēmas, tad šāda valsts, parakstot, ratificējot, pieņemot vai apstiprinot Konvenciju, vai arī pievienojoties tai, var paziņot, ka Konvencija attiecas uz visām tās teritoriālajām vienībām vai tikai uz vienu vai vairākām teritoriālajām vienībām; šo deklarāciju var jebkurā laikā grozīt, iesniedzot citu deklarāciju.
2. Par šādu deklarāciju paziņo deponitāram, un tajā skaidri norāda teritoriālās vienības, uz kurām attiecas Konvencija.
3. Ja valsts neiesniedz deklarāciju saskaņā ar šo pantu, Konvenciju piemēro visām šīs valsts teritoriālajām vienībām.
4. Šo pantu nepiemēro reģionālai ekonomiskās integrācijas organizācijai.

29. pants Reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas

1. Reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, kuru veido tikai suverēnas valstis un kura ir kompetenta attiecībā uz dažiem vai visiem Konvencijā iekļautajiem jautājumiem, var tāpat parakstīt, pieņemt vai apstiprināt Konvenciju, vai arī tai pievienoties. Reģionālajai ekonomiskās integrācijas organizācijai šādā gadījumā ir tādas pašas tiesības kā Konvencijas līgumslēdzējai valstij tādā apmērā, kādā organizācijai ir kompetence attiecībā uz Konvencijā iekļautajiem jautājumiem.
2. Reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija, parakstot, pieņemot vai apstiprinot Konvenciju, vai arī pievienojoties tai, rakstiski paziņo deponitāram, attiecībā uz kādiem Konvencijā iekļautiem jautājumiem tās dalībvalstis ir nodevušas savu kompetenci organizācijai. Organizācija nekavējoties rakstiski paziņo deponitāram par visām izmaiņām, kas skārušas tās kompetenci, kas norādīta pēdējā saskaņā ar šo punktu sniegtajā paziņojumā.
3. Konvencijas spēkā stāšanās nolūkā netiek ņemts vērā akts, ko deponitāram nosūta reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija, ja vien reģionālā ekonomiskās integrācijas organizācija saskaņā ar 30. pantu nesniedz paziņojumu, kas tās dalībvalstis nebūs Konvencijas puses.
4. Visas atsauces uz „līgumslēdzēju valsti” vai „valsti” šai Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz reģionālu ekonomiskās integrācijas organizāciju, kas ir Konvencijas puse.

30. pants Reģionālas ekonomiskās integrācijas organizācijas pievienošanās bez tās dalībvalstīm

1. Parakstīšanas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija var sniegt deklarāciju, ka tā ir kompetenta rīkoties attiecībā uz visiem Konvencijā ietvertajiem jautājumiem un Konvencija būs saistoša tās dalībvalstīm tāpēc, ka Konvenciju parakstījusi, pieņēmusi, apstiprinājusi vai tai pievienojusies minētā organizācija, kaut arī dalībvalstis nebūs Konvencijas puses.

2. Ja reģionāla ekonomiskās integrācijas organizācija sniedz deklarāciju saskaņā ar 1. punktu, visas atsauces uz „līgumslēdzēju valsti” vai „valsti” šai Konvencijā attiecīgos gadījumos vienlīdz attiecas uz organizācijas dalībvalstīm.

31. pants Stāšanās spēkā

1. Konvencija stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no otrā ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās akta iesniegšanas deponitāram kā minēts 27. pantā.

2. Tādējādi Konvencija stājas spēkā –

a) attiecībā uz katru valsti vai reģionālo ekonomiskās integrācijas organizāciju pēc Konvencijas ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās tai mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās akta iesniegšanas deponitāram;

b) attiecībā uz teritoriālo vienību, kurai Konvencija ir piemērojama saskaņā ar 28. panta 1. punktu, mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no šajā pantā minētās deklarācijas paziņošanas.

32. pants Deklarācijas

1. Deklarācijas, kas minētas 19., 20., 21., 22. un 26. pantā var sniegt parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā vai jebkurā laikā pēc tam; tās var jebkurā laikā grozīt vai atsaukt.

2. Deklarācijas, grozījumus un atsaukumus paziņo deponitāram.

3. Deklarācija, kas sniegta parakstīšanas, ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās laikā, stājas spēkā vienlaicīgi ar Konvencijas stāšanos spēkā attiecībā uz atbilstīgo valsti.

4. Deklarācija, kas iesniegta vēlāk, un visi deklarācijas grozījumi vai atsaukumi stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad ir pagājuši trīs mēneši no dienas, kurā deponitārs saņem paziņojumu.

5. Deklarāciju, kas sniegta saskaņā ar 19., 20., 21. un 26. pantu, nepiemēro ekskluzīviem tiesas izvēles līgumiem, kas noslēgti pirms tās stāšanās spēkā.

33. pants Denonsēšana

1. Konvenciju var denonsēt, rakstiski par to paziņojot depozitāram. Denonsēšanu var ierobežoti attiecināt uz atsevišķām teritoriālajām vienībām ar neunitāru tiesību sistēmu, kurām piemēro Konvenciju.

2. Denonsēšana stājas spēkā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad pagājuši divpadsmit mēneši no dienas, kurā depozitārs šo paziņojumu saņem. Ja paziņojumā ir norādīts garāks denonsēšanas spēkā stāšanās termiņš, denonsēšana stājas spēkā pēc tam, kad ir pagājis šis garākais termiņš no dienas, kurā depozitārs šo paziņojumu saņem.

34. pants Depozitāra paziņojumi

Depozitārs paziņo Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībniekiem un citām valstīm un reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām, kas parakstījušas, pieņēmušas, apstiprinājušas vai pievienojušas Konvencijai saskaņā ar 27., 29. un 30. pantu par

a) parakstīšanu, pieņemšanu, apstiprināšanu vai pievienošanu, kas minētas 27., 29. un 30. pantā;

b) dienu, kad Konvencija saskaņā ar 31. pantu stājas spēkā;

c) paziņojumiem, deklarācijām, deklarāciju grozījumiem un atsaukumiem, kas minēti 19., 20., 21., 22., 26., 28., 29. un 30. pantā.

d) denonsēšanām, kas minētas 33. pantā.

Apliecinot iepriekšminēto, apakšā parakstījušies, būdami atbilstoši pilnvaroti, ir parakstījuši šo Konvenciju.

Hāgā 2005. gada 30. jūnijā angļu un franču valodā, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, ko glabā Nīderlandes Karalistes valdības arhīvos un kura apstiprinātas kopijas pa diplomātiskiem kanāliem nosūta katrai Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstij, kas tāda ir no konferences divdesmitās sesijas, kā arī katrai valstij, kas piedalījās minētajā sesijā.